

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.125 van 17 oktober 2013
in de zaak A. 202.756/VII-38.325.**

In zake : Elien ROETE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Barteld Schutyser en tevens door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Verzoekende partij in tussenkomst :
de NV "MAKRO CASH & CARRY BELGIUM"
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en Pieter Vandenheede
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 29 september 2011 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 11 april 2011, houdende het verlenen aan de BVBA Frank Valkeneers van de milieuvergunning voor de exploitatie van een handelszaak, gelegen aan de Noorwegenstraat 39 te Evergem, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 218.712 van 29 maart 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De verzoekende partij in tussenkomst heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. Dit verzoek is afgewezen bij beschikking van 25 oktober 2012.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 maart 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Schelfaut, die loco advocaten Barteld Schutyser en Els Empereur verschijnt voor de verzoekster, en jurist Christophe Wille, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 2 maart 2011 dient de BVBA Frank Valkeneers een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een handelszaak, die zou worden gebouwd aan de Noorwegenstraat te Evergem, in een gebied dat volgens het gewestplan bestemd is als regionaal bedrijventerrein.

Er worden geen bezwaren ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek.

3.2. Op 11 april 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem de gevraagde vergunning.

3.3. Onder meer de verzoekster stelt tegen die beslissing een administratief beroep in.

3.4. De afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert hierop gunstig; de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert ongunstig; de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig voor het lozen van huishoudelijk afvalwater, maar merkt op dat ook het lozen van bedrijfsafvalwater moet worden aangevraagd; de provinciale milieudeskundige en de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseren ongunstig.

3.5. Op 29 september 2011 verklaart de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen het beroep van de verzoekster onontvankelijk, omdat zij geen rechtstreekse hinder zou kunnen ondervinden in de zin van artikel 24, § 1, 5°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

(hierna : milieuvergunningsdecreet).

Dit is het bestreden besluit. Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekster, bevat het bestreden besluit de volgende motieven :

"Ingevolge artikel 24, §1, 5° van het Milieuvergunningsdecreet kan beroep worden ingesteld door 'elke natuurlijke of rechtspersoon die tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden'.

De woonplaats van appellante wordt in het beroepschrift aangeduid op een luchtfoto, waaruit blijkt dat zij op ruim 2 kilometer van de inplantingsplaats van de inrichting woont. Volgens appellante zal de inrichting een aanzienlijk negatief effect hebben op de plaatselijke mobiliteitssituatie, zodat haar mogelijkheden voor een vlotte ontsluiting verder beperkt worden. Dit wordt echter op geen enkele wijze gestaafd of aannemelijk gemaakt.

Uit het aanvraagdossier blijkt dat de gemiddelde verwachte bezoekersfrequentie ongeveer 250 personen per dag bedraagt. Er wordt benadrukt dat de inrichting geen druk bezochte supermarkt betreft, maar een sui generis handelszaak die enkel bezocht wordt door professionelen van de horeca-sector. De exploitant heeft een mobiliteitsstudie laten opmaken door een erkend studiebureau. De conclusie van deze studie luidt dat de inrichting geen aanleiding zal geven tot verkeersproblemen in het projectgebied en dat de plaatselijk nieuw uitgebouwde verkeersinfrastructuur de extra verkeersdruk zonder problemen kan opvangen en voldoet aan de nodige eisen voor een vlotte en veilige ontsluiting van het project.

De woning van deze appellante bevindt zich aan een reeds druk bereden baan op ruim 2 kilometer afstand van de gevraagde inrichting.

De gevraagde vestiging bevindt zich in de Noorwegenstraat die rechtstreeks aansluit op een groot ovaal verkeersknooppunt dat aansluit op de R4. Er valt niet in te zien waarom de bezoekers van de metro-vestiging de woonplaats van eerste beroepster zouden voorbijrijden, aangezien deze zich geenszins op de weg van en naar de metro-vestiging bevindt.

Terwijl eventuele verkeershinder strikt genomen secundaire (en dus geen rechtstreekse) hinder uitmaakt, kan er voor het overige evenmin sprake zijn van rechtstreekse (milieu)hinder ten gevolge van de exploitatie in hoofde van eerste beroepster. De aangevraagde activiteiten behoren, met uitzondering van de koelinstallaties en de vaste opgestelde motoren die tot de 2° klasse behoren, alle tot de 3° klasse en zijn niet van die aard of omvang dat zij enige vorm van geur-, geluids- of andere rechtstreekse hinder kunnen veroorzaken aan eerste beroepster.

Eerste appellante kan derhalve onmogelijk rechtstreekse hinder ondervinden tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting, zodat zij geen belang heeft bij het instellen van haar beroep".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoekster geen belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring. Zij betoogt dat het belang van de verzoekster enkel geput wordt uit de hypothetische vrees voor een "nadelige beïnvloeding van de woonkwaliteit" door middel van niet-onderbouwde veronderstellingen in verband met verkeershinder die zou worden veroorzaakt door de vergunde inrichting. In dit verband benadrukt de verwerende partij dat de verzoekster op twee kilometer van de plaats van de exploitatie woont en dat op deze afstand zich geen milieu- of verkeershinder ten gevolge van de exploitatie kan voordoen.

5. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekster dat de exceptie de grond van de zaak raakt. Voorts licht zij de verkeersproblemen en haar belang verder toe, onder meer met verwijzing naar een procedure tot ontheffing van de milieueffectrapporteringsplicht met betrekking tot een andere METRO-vestiging. De verzoekster vergelijkt haar situatie met de ontheffingsaanvraag voor een andere METRO-vestiging met een "quasi identieke oppervlakte", waarin het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge gesteld heeft dat de verwachte bezoekersaantallen niet ernstig onderbouwd waren, waardoor op de discipline mobiliteit negatief diende te worden geadviseerd. In die zaak werd de MER-ontheffing door de stad Brugge geweigerd en werd geadviseerd om een meer diepgaand onderzoek naar de mobiliteitseffecten te voeren.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling

of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

7. Te dezen streeft de verzoekster door de nietigverklaring van de bestreden beslissing na toegang te krijgen tot de administratieve beroepsprocedure teneinde de verwerende partij er alsnog toe te bewegen de door de BVBA Frank Valkeneers beoogde milieuvergunning in beroep te weigeren.

De beslissing waarbij een administratief beroep tegen een in eerste aanleg verleende milieuvergunning door de beroepsinstantie onontvankelijk wordt verklaard op grond van artikel 24, § 1, 5°, van het milieuvergunningsdecreet, kan niet op ontvankelijke wijze worden bestreden wanneer vaststaat dat de verzoekende partij hoe dan ook niet beschikt over het in rechte vereiste belang om de milieuvergunning in kwestie voor de Raad van State aan te vechten.

8. Opdat de verzoekster belang zou hebben moet zij aantonen of minstens aannemelijk maken dat zij hinder of nadeel kan ondervinden door de vergunde exploitatie. De afstand tussen de woon- of verblijfplaats van de verzoekster en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, geldt daarbij als een belangrijk objectief criterium. De weging van het objectief gegeven van de afstand tussen de vergunde inrichting en de woonomgeving van de verzoekster hangt af van de concrete gegevens van de zaak, inzonderheid van de aard en de kenmerken van de vergunde inrichting.

9. Blijkens de uiteenzetting in het verzoekschrift tot nietigverklaring steunt de verzoekster haar belang op de nadelige beïnvloeding van haar woon- en leefkwaliteit doordat "de Elso zelf, en het kruispunt met de R4 zullen te kampen krijgen met een almaar toenemende verkeerscongestie".

In het licht van de concrete gegevens van de zaak, meer bepaald de ligging van de vergunde inrichting op een industrieterrein in het Gentse

randstedelijk gebied, nabij het havengebied, het verwachte bezoekersaantal van gemiddeld 250 personen per dag en het feit dat verzoeksters woonplaats gesitueerd is op een ruime afstand van ongeveer twee kilometer van de inrichting, in een straat die ten andere niet rechtstreeks naar het industrieterrein in kwestie leidt, is de Raad van State te dezen van oordeel dat de beweerde toename van de mobiliteitshinder zo verwaarloosbaar is dat deze door de betrokkene zelf onmogelijk kan worden ervaren als een ongemak dat zichtbaar verbonden is met de vergunde activiteiten.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De verzoekende partij in tussenkomst wordt verwezen in de kosten van het verzoek tot tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien oktober tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin